

Svévole ČT. Co předváděl v debatě Řezníček... Bývalý šéfredaktor nemá slov

polec24.cz/politika/svevole-ct-co-predvadel-v-debate-reznicek-byvaly-sefredaktor-nema-slov

scipio

17. 1. 2023

17.01.2023 19:01 | Rozhovor

Nedůstojné veřejnoprávního média. Svévole České televize, která manipulovala veřejným míněním. Šlo o nerovný přístup. Te je jen pár slov, která při hodnocení veřejnoprávní televize a jejího vysílání v souvislosti s přímou volbou hlavy státu použil provozovatel portálu Modrý jelen, publicista, moderátor a bývalý šéfredaktor zpravodajství a publicistiky v ČT Petr Bohuš. Pozorně sledoval i vysílání po uzavření volebních místností. „Zaujalo mě chování novinářů, kteří panu Babišovi pokládali dotěrné otázky, panu Pavlovi nikoliv,“ říká v rozhovoru pro ParlamentníListy.cz.

Foto: Archiv PB

Popisek: Mgr. Petr Bohuš, publicista a moderátor

Máme za sebou první kolo přímé prezidentské volby. Jednou z možností uchazečů o Pražský hrad, jak před ním oslovit voliče, byly televizní debaty. Odstartovala je Česká televize, která tu svou označila dokonce za Superdebatu, ačkoli se jí nezúčastnil jeden z favoritů Andrej Babiš. Jak byste ji zhodnotil i s přihlédnutím k tomu, že veřejnoprávní televize má nejsilnější zázemí a nejpočetnější redakce zpravodajství a publicistiky?

Počty zaměstnanců České televize neřeším, nešikovná či manipulativní dramaturgie může být v režii jednotlivců, za jejichž konání všichni zaměstnanci zpravodajství a publicistiky jistě nemohou. Věřím, že jsou v redakci lidé, kteří s nerovným přístupem nesouhlasí. Je také otázkou, zdali diskuzi osmi či devíti kandidátů by měl řídit jediný moderátor, zdali je schopen všechno hlídat, na vše reagovat.

Některé momenty ze Superdebaty v České televizi jsem se pokusil **rozebrat s Modrým jelenem**. Bylo patrné, jak od počátku měla Česká televize zacílenou mušku proti panu Baštovi a panu Babišovi. O Jaroslavu Baštovi se moderátor Martin Řezníček dopředu vyjadřoval, že pan Bašta říká nesmysly, když chce odvolat vládu, namísto toho, aby nechal zaznít jeho názory a divák sám na základě předkládaných faktů usoudil, zdali to, co říká Jaroslav Bašta jsou, či nejsou nesmysly. Martin Řezníček toto nerozkrýval, hned byl hotov s úsudkem a panu Baštovi skákal do řeči. U Andreje Babiše zase teatrálně poukazoval na jeho nepřítomnost, že pan Babiš do debaty nepřišel, namísto toho, aby divákům předložil zdůvodnění pana Babiše, proč přijít odmítl.

Takže to nebylo od veřejnoprávní televize nejšťastnější rozhodnutí nachystat pultík i se sklenkou vody pro Andreje Babiše, aby co nejvíce zdůraznila, že pozvání nepřijal? A co třešnička na dortu na závěr, tedy „ticho Andreje Babiše“, jak moderátor Martin Řezníček nazval prostor 30 sekund pro oslovení voličů určených tomuto kandidátovi?

Bylo to jen teatrální a hloupé zdůrazňování, že jeden z kandidátů do studia nepřišel. Kdyby to televize přešla mlčením, pro svůj boj proti panu Babišovi by možná aktivističtí redaktoři udělali více. Takto to příznivce pana Babiše spíše povzbudilo, i nezaujatý divák musel vidět zjevnou manipulaci s cílem očernit tohoto kandidáta na prezidenta, což lze vnímat jako úmyslné poškozování prostřednictvím záměrné dramatisace svobodné vůle se debaty nezúčastnit. Pan Babiš ve svém videu před touto debatou přitom vysvětloval, proč nehodlá přijít.

Použil přitom **metodiku jako z Modrého jelena**, ale to říkám samozřejmě s nadsázkou. Ke svému výkladu a vysvětlení, že do debaty nepříjde, použil sestřih z předchozích debat v České televizi, na nichž dokumentoval, jak mu moderátoři a moderátorky skáčou do řeči, manipulují s informacemi, nenechají ho domluvit. Ukázky byly celkem výmluvné v tom smyslu, že v nich šlo o pokoření pana Babiše, o verbální vítězství nad ním, přehlušení jeho řeči, nikoliv o vyslechnutí jeho názorů. Vysvětlení pana Babiše, proč nepřišel do Superdebaty, u Martina Řezníčka nezaznělo, to nebylo fér. Nedůstojné veřejnoprávního média.

A ta druhá polovina Superdebaty s odklizením šesti z osmi kandidátů do ústraní důstojná byla?

Když bylo šest kandidátů ve druhé půli debaty na základě předvolebních průzkumů soukromých firem odsouzeno do role statistů s tím, že horkými kandidáty jsou pouze paní Nerudová a pan Pavel, bylo mi stydno. Šesti z pohledu České televize jakýmsi béčkovým kandidátům bylo dovoleno pokládat těm dvěma hlavním otázky. Chvíle, kdy mi bylo trapně i za ty takzvané favority. To byla svévole televize, která tímto způsobem manipulovala veřejným míněním. Šlo o nerovný přístup.

Následovaly debaty na Primě a na Nově. Jak si soukromé stanice ve srovnání s Českou televizí počínaly?

Viděl jsem z debat jen úryvky, a pokud se nepletu, soukromé televize se dopustily obdobné kategorizace kandidátů na ty horší a na protežované. Ale z paní Tománkové a pana Korantenga při jejich moderování necítím prvoplánovou manipulaci jako u některých veřejnoprávních moderátorů. Ale jak říkám, nesledoval jsem je detailně, abych je nyní hodnotil.

Čím vás zaujalo sobotní odpolední vysílání k prvnímu kolu po uzavření volebních místností a kterou z televizních stanic jste preferoval? Proč jste se právě pro ni rozhodl?

Koukal jsem na Českou televizi, pořád je to mé dítě, kterému jsem v 90 letech pomáhal na nohy. Zaujala mě vyjádření a postoje jednotlivých kandidátů i chování novinářů, kteří panu Babišovi pokládali dotěrné otázky, panu Pavlovi nikoliv. Když pan Pavel přeskočil pana Babiše a umístil se jako první, někteří z přítomných novinářů v jeho štábu propukli v jásot. Novináři už nejsou novináři, ale ideologičtí pracovníci, kteří bojují ve prospěch svého favorita. Nechci je házet do jednoho pytle, ale žádného statečného, který by se stejně dotěrně ptal pana Pavla na jeho minulost, jak to dělali u pana Babiše, tak takového novináře jsem nezahlédl.

Čím si to vysvětlujete, že mainstreamová média a Česká televize především, co se vždy vyznačovala protikomunistickou rétorikou, tak usilovně bojují za symbol největší věrnosti minulému režimu, který představuje komunistický předseda v armádě a komunistický voják školený na boj se Západem?

Nemyslím si, že musí jít o něco konkrétního ve vztahu k panu Pavlovi, možná až na výjimky. Novináři obecně ztratili smysl pro realitu, co je správné, co nikoliv. Hrají si na vyvolené, kteří budou určovat, co je dobré a co ne, jedno, jaká je skutečnost, argumenty, pravda. Neptají se, nejsou zvědaví. Zalíbilo se jim být blízko elitám, i těm globálním. Přejímají zvrácené ideologie, aniž by si uvědomovali, že jsou zhoubné i pro ně samotné, neumějí odolávat zlu. Začali

dlouho před covidem a v posledních třech letech se jejich ploché vnímání skutečností znásobilo. Nejde však o specifikum novinářů, zápas dobra a zla na tomto světě novináře přesahuje a dotýká se celé společnosti.

V čem provládní kandidát Petr Pavel, jinak také druhý pokus bývalého diplomata a lobbisty Petra Koláře dostat na Hrad „svého člověka“, převyšuje Jiřího Drahoše, s nímž Kolář před pěti lety pohořel? Přitom Drahoš byl vědec, a ne voják, a neměl Pavlovu komunistickou minulost. Mediální obratností, příběhem z komunisty napraveného člověka?

Pokud voják přeběhne z jedné strany na druhou, může mít slabiny, může být manipulovatelný, vydíratelný. Může jít o člověka, který zásadně změnil své priority, hodnoty, může jít o člověka bez integrity. Anebo nemusí, třeba je pan Pavel opakem, nicméně u takových lidí bychom měli být vždy ve střehu. U pana Babiše jsme ve střehu i ve chvílích, kdy to není potřeba, u pana Pavla naopak nejsme ve střehu vůbec. To jsou varovné extrém.

Pokud jde o pana Drahoše, byl méně vizuálně atraktivní, v projevu méně důrazný, dá se říci opakem pana Pavla. Ale i vyznavači uniforem by měli pochopit, že je nebezpečné volit na základě dojmu, nikoliv ověřených skutečností. Bohužel, o panu Pavlovi jako o člověku, který by prošel nějakým řízením či politikou v civilním životě, toho moc nevíme. Řídit ekonomiku, civilní život, rodiny, matky a děti, naši společnost je něco zcela jiného než řídit vojáky. Pan Pavel je velkou neznámou, v tomto smyslu není vůbec prověřen.

A co o naší zemi vypovídá, že budeme jedinou z demokratických zemí v čele s vojákem?

Nevím, jestli budeme mít za prezidenta vojáka, to v této chvíli ještě není jisté. Nebezpečné však je, že žijeme ve dvou válkách. Jedna válka je vedena na Ukrajině, druhá dá se říci proti vlastním lidem ve smyslu proticovidových opatření, inflace, drahých energií, snižování

životní úrovně, prohlubování bídy, a kdovíčeho ještě se v nejbližším budoucnu dočkáme. Prezidentem v takové situaci by měl být člověk, který by měl vyvažovat, být protipólem toho, co se děje doma i ve světě. Protipólem k vládě. Přiklánět se na jednu stranu je nebezpečné.

Co si myslíte o nápaditosti hesla, s nímž pražská kavárna burcuje pro druhé kolo přímé volby, a sice „Praha a láska musí zvítězit nad vsí a nenávistí“? Nehloubí se ještě hlubší příkop mezi Prahou a ostatní republikou, než byl před pěti lety při duelu Zeman versus Drahoš? Lze nějak dosáhnout toho, aby všemi placená ČT nestála na straně toho, co chtějí Pražané?

Svědčí to o povýšenectví, hlouposti a nadutosti. Nevyzrálosti těch, co něco takového vypustí u úst, protože bez vesnice by nebylo město. A naopak. Heslo je důkazem, že nenávist v sobě nese ten, kdo ho vymyslel a reprodukuje, takoví zaslouží odsouzení.

Všichni Pražané však nejsou stejní. Možná by stálo za úvahu, aby i vesnice měla svou veřejnoprávní televizi nebo kdyby jeden kanál patřil třeba Pavlovi, druhý Babišovi. Nastala by vyváženost, ale té se brání ti, co si uzurpují moc pro sebe. Nechci snít, dávat druhým falešné naděje, ale se svými kolegy se snažíme spojit, podpořit společný kanál a vím, že plány mají i další. Dříve nebo později něco jako celoplošná televize pro alternativní hlasy bude. Věřím tomu, jako je den a noc. A paprsek světla z noci stále více září. Jednou se rozední.

Zdroj : Parlamentní Listy

sdíletj na